

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 951/2015
12.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.Ч., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Ч., адвоката С.Р., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Су VII-39-26/15 од 23.10.2015. године, у седници већа одржаној 12.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Ч., адвоката С.Р., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Су VII-39-26/15 од 23.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Су VII-39-26/15 од 23.10.2015. године и то: ставом првим изреке решења одбачен је као недозвољен захтев окривљеног П.Ч. за изузеће заменика председника Вишег суда у Новом Саду, судија Ненада Симоновића и Вукице Кужић; ставом другим изреке решења одбачен је као недозвољен захтев окривљеног П.Ч. за изузеће председника Основног суда у Новом Саду Анђелке Станојевић, заменика председника Основног суда у Новом Саду Мирјане Марковић, судија Основног суда у Новом Саду: Наташе Николић, Зорана Кесера, Зоре Милекић, Данијеле Вемић и судија поротника Основног суда у Новом Саду Милеве Ковачевић и Славице Пантовић; ставом трећим изреке решења наложено је подносиоцу захтева П.Ч. да на име судске таксе плати 590,00 динара у року од осам дана од пријема решења, под претњом принудне наплате.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног П.Ч., адвокат С.Р., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд „утврди наступелу апсолутну застарелост кривичног гоњења у предмету К 1/2014 и поступање непрописно састављеног суда у конкретном случају како је то описано у захтеву, али и друге незаконитости које се испитују по службеној дужности“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1 тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Имајући у виду да против решења Вишег суда у Новом Саду Су VII-39-26/15 од 23.10.2015. године жалба није дозвољена, те да у том смислу окривљени П.Ч. против побијаног решења није користио редовни правни лек, што сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП представља један од услова под којим окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Ч., оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.